

NTFR 2010/1806 KB Lux-zaak: uitspraak Rechtbank Brussel inzake microfiches leidt niet tot een ander oordeel

Hof Amsterdam 25 maart 2010, nr.04/03361
Hof Amsterdam 25 maart 2010, nr.04/03362
Hof Amsterdam 25 maart 2010, nr.04/03363
Hof Amsterdam 25 maart 2010, nr.04/03364
Hof Amsterdam 25 maart 2010, nr.04/03366
Hof Amsterdam 25 maart 2010, nr.04/03367
Hof Amsterdam 25 maart 2010, nr.04/03369
Hof Amsterdam 25 maart 2010, nr.04/03370
Hof Amsterdam 25 maart 2010, nr.04/03371
Hof Amsterdam 25 maart 2010, nr.04/03365

Belastingjaar/tijdvak	1991-2000	☐ Brondocument
Wetsartikelen	AWR-art. 67e	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
LJN	BM1899	
ECLI	ECLI:NL:GHAMS:2010:BM1899	

Samenvatting

Belanghebbende heeft geen inhoudelijke bezwaren tegen de berekening van de navorderingsaanslagen, maar stelt dat de opgelegde boetes moeten vervallen en verwijst naar een uitspraak van Rechtbank Brussel. In deze uitspraak heeft de rechtbank geoordeeld over de wijze waarop de Belgische autoriteiten de microfiches van de KB Lux-bank hebben verkregen. Hof Amsterdam oordeelt dat deze uitspraak niet leidt tot een herziening van het oordeel over de naar aanleiding van die fiches opgelegde navorderingsaanslagen en opgelegde boetes. (Beroepen gegrond.)

Commentaar

Met betrekking tot het gebruik van (fotokopieën van) microfiches als bewijsmiddel voor de vaststelling van belastingaanslagen en boetebeschikkingen werd door Hof Amsterdam in een tussenuitspraak geoordeeld dat: 'Indien al kan worden aangenomen dat de microfiches op strafrechtelijk onrechtmatige wijze door de Belgische autoriteiten zijn verkregen, dan zijn naar het oordeel van het Hof de gegevens door de Nederlandse fiscus niet verkregen op een wijze die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht dat het gebruik van die gegevens ontoelaatbaar moet worden geacht' (Hof Amsterdam 2 juli 2009, NTFR 2009/1549). Aan dit oordeel werd door het hof nog de navolgende overweging toegevoegd: 'Van belang acht het hof dat er geen enkele aanwijzing is dat de Belgische overheid zelf de hand heeft gehad in de – gestelde – ontvreemding van de microfiches.' Een en ander is in overeenstemming met het oordeel van de Hoge Raad (HR 21 maart 2008, nr. 43.050, NTFR 2008/614) en heeft tot gevolg dat het standpunt van belanghebbende met betrekking tot het onrechtmatige gebruik van de fotokopieën werd verworpen. In reactie op deze tussenuitspraak heeft belanghebbende verwezen naar een nadien gewezen uitspraak van de Brusselse correctionele rechtbank van 8 december 2009 (FutD 2010-0071) waarin – kort gezegd – is beslist dat de Belgische overheid de microfiches op onrechtmatige wijze had verkregen. Hof Amsterdam heeft vervolgens in de onderhavige einduitspraak beslist dat deze Brusselse uitspraak niet leidt tot een ander oordeel, maar motiveert dat verder niet. Dat is enigszins onbevredigend gezien het feit dat in zijn tussenuitspraak het hof het nog wel van belang achtte dat er geen enkele aanwijzing was dat de Belgische overheid de microfiches onrechtmatig had verkregen. Omdat de Brusselse uitspraak bij uitstek een aanwijzing is dat de Belgische autoriteiten de microfiches onrechtmatig hebben verkregen, is zonder nadere motivering de uitspraak van Hof Amsterdam onbegrijpelijk. Natuurlijk kan de eerdere (hoofd)overweging van Hof Amsterdam – dat de Nederlandse fiscus zelf de microfiches niet onrechtmatig heeft verkregen – in stand blijven. Maar omdat het hof bij nader inzien geen enkel belang meer lijkt te hechten aan de onrechtmatigheid van de verkrijging door de Belgische fiscus, had het hof – gezien zijn eerdere andersluidende overweging in de tussenuitspraak – daaraan nog wel een motivering mogen wijden.

[1] Mr. I.R.J. Thijssen is advocaat bij Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2010-1806>

Datum: 11-4-2016 15:34:14